

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 18071/2022
23.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, др Илије Зиндовића и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Богоја Србиноски адвокат из ..., против туженог ББ са боравиштем у ..., чији је пуномоћник Небојша Шеперац адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1623/2022 од 28.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 23.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1623/2022 од 28.07.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1623/2022 од 28.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 5916/2019 од 17.12.2021. године, ставом првим изреке, усваја се тужбени захтев и ништи уговор о поклону сачињен између ВВ из ... и ББ дана 15.10.2015. године, оверен од стране јавног бележника Алете Стојановић 15.10.2015. године под бројем ОПУ: ..-2015 и одлучује да исти не производи правно дејство са даном пресуђења и да ће ова пресуда служити као основ за упис насталих промена код Службе за катастар непокретности у Нишу. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да на име трошкова парничног поступка исплати тужиоцу износ од 187.300,00 динара у року од 15 дана.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1623/2022 од 28.07.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе туженог и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 5916/2019 од 17.12.2021. године у делу става првог којим је утврђена ништавост уговора о поклону и одређено да ће пресуда служити као основ за упис промена код Службе за катастар непокретности у Нишу, и у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, укинута је иста пресуда у делу става првог изреке којим је одређено да ништавост уговора о поклону не производи правно дејство са даном пресуђења и тужба тужиоца је у том делу одбачена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавио ревизију предвиђену одредбом члана 404. ЗПП (посебна ревизија).

Према наведеној одредби (став 1.), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права.

По оцени Врховног касационог суда, правна питања изнета у ревизији нису од општег интереса нити су у интересу остварења равноправности грађана, да би постојала потреба њиховог разматрања у поступку одлучивања о изјављеној посебној ревизији.

Наводи ревидента да судови нису одлучивали у границама тужбеног захтева у смислу члана 3. ЗПП и да су изреке пресуда нижестепених судова неразумљиве, нису од значаја за дозвољеност посебне ревизије. Законски разлог за ово изузетно правно средство је само погрешна примена материјалног права, а означеним наводима тужени указује на прекорачење тужбеног захтева и на учињену битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП.

У овом спору нема потребе за новим тумачењем права јер је уговор који закључи лице које није способно за расуђивање ништав, у смислу члана 103. став 1. Закона о облигационим односима. Захтевом да се ништи уговор о поклону који је закључила са туженим поклонодавац је тражила утврђење његове ништавости из разлога неспособности за расуђивање, изнетим у чињеничним наводима тужбе да је уговор закључила у присуству здравствених сметњи због којих је непосредно пре тога била лечена. При томе, на садржину тражене правне заштите (утврђење ништавости уговора) не утичу и друге чињенице изнете у тужби којима се указује на постојање заблуде и преваре поклонодавца у погледу предмета поклона. Деменција поклонодавца, као разлог њене неспособности за закључење уговора о поклону, утврђена је вештачењем и као утврђена чињеница не може се оспоравати посебном ревизијом.

Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде донете у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима које би оправдале одлучивање о посебној ревизији ради уједначавања судске праксе. Приложена сентенца из пресуде Врховног касационог суда Рев 2881/2017 од 31.01.2018. године није примењива у овом случају јер су тужбом истицане и чињенице о неспособности поклонодавца да због болести закључи уговор о поклону и тражено је његово ништење, а не поништај.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Вредног предмета овог спора утврђена је на припремном рочишту од 21.11.2016. године у износу од 500.000,00 динара, који је очигледно нижи од износа

мерадавног за дозвољеност ревизије у смислу наведене законске одредбе. У процесној ситуацији када је другостепени суд, одлучујући о жалби туженог, укинуо првостепену пресуду у одређеном делу и у том делу тужбу одбацио, ревизија туженог није дозвољена у смислу члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП.

Следствено изложеном, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**